

Lana Leskovar (6.b): SPREMEMBA (lastna pesmica)

Za zabavo se vsak dan vozim v mesto
in pohajkujem po onesnaženem zraku
in trgovinah često.

Potem pa nekega dne srečam na Pohorju
svojo novo sošolko Deni,
ki mi življenje spremeni.

Zdaj vsak dan vstran od izpušnih plinov
s kolesom po hribih drvim,
nato pa se s prijatelji med drevesi podim.

Larisa Mihailović (6.a): TA PRESNETA TEHNOLOGIJA (lastna pesmica)

Urška je moja sošolka in zelo rada rolka,
A še raje ima računalnik, zato ji v roke potisnem likalnik.

Namesto njene pomoči,
Urška likalnik vrže v smeti.

Jaz pa rečem: Čas je že, da te naučim,
zakaj jaz za računalnikom ne tičim!

Ona pa: Misli si!
Računalnik največ pomeni mi!

A sem spremenila jo in
zdaj jo vidimo s knjigo ali rolko.

Tudi ona sedaj trdi, da tisti,
ki za računalnikom sedi,
živi v svetu tehnologije,
kjer nihče nikogar ne pozna in
srce ničesar ne zazna.

Urška Murko (6.a): EKO DRŽAVA (lastna pesmica)

Mi ne vidimo več sveta,
takšnega kot je le ta,
ampak samo še igrice, telefone in
razne zvoke ra ta ta ta...!

Malo sem in tja in če želimo,
že se računalnika znebimo.
Telefon naj kar zvoni,
še bolje, sploh ga ne prižgi!

Eko državo vsi že poznamo,
zakaj se ji ne pridružiš tudi ti,
če si pa enak kot mi vsi?!

Neja Tripkovič in Lucija Vanček (6.b): NESKONČEN SVET

Za računalnikom sedim in
se vprašam, kaj bi bilo,
če računalnika ne bi bilo.

Odpeljem se v neskončen svet
spoznavat naravo in naš planet.

Ko spoznam naravo in naš planet,
si rečem:« Saj računalnika sploh ne bi bilo potrebno imet!«

Škoda, da ne moremo sveta spremenit,
da bil bi ta naš planet še vedno plemenit.